

virksomhedsskatten slutskatten, udbetales beløbet i modsætning til andre overskydende skatter ikke kontant, men modregnes i slutskatten indenfor de efterfølgende fem år, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3. Der er redegjort herfor i svarene på spørgsmål 17-19. I svaret på spørgsmål 26 er anført, at jeg ikke mener at reglerne om fremførsel af resterende virksomhedsskat bør ændres, idet der er tale om en overskydende skat, der i princippet burde være blevet udbetalt kontant. Dette gælder også en ændring i retning af, at det fremførelsesberettigede beløb på grund af konkursen blot inddrages af skattemyndighederne eller optages i konkursformuen. Sidstnævnte ville endvidere være ganske vanskeligt at gennemføre, idet beløbet som tidligere nævnt ikke kan udbetales kontant, men kun kan modregnes i virksomhedsindehaverens personlige skatter. Beløbet kan således ikke overdrages, og der kan ikke foretages

udlæg heri, jf. svaret på spørgsmål 27. Når dette er tilfældet, indgår beløbet heller ikke i konkursmassen, jf. konkurslovens § 36.

Såfremt fremførselsadgangen for resterende virksomhedsskat, der ikke kan rummes i slutskatten, afskæres som følge af konkursen, er det korrekt, at den pågældende skatteyder ved den personlige beskatning vil blive stillet på samme måde, som hvis vedkommende ikke havde anvendt virksomhedsordningen forud for konkursen. Som nævnt i svaret på spørgsmål 18 er den fordel, der ligger i adgang til fremførsel af resterende virksomhedsskat efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, alene en følge af den med virksomhedsordningen tilsigtede mulighed for udjævning af indkomsten over årene, og dette har intet at gøre med det underskud, som ved konkursdekretets afsigelse bliver omfattet af konkursskattelovforslagets § 12, stk. 1.